

Το φυτό της αγάπης

/ Ιερές Μονές

Του Αρχ. Βαρθολομαίου Καθηγουμένου της Ι. Μ. του Εσφιγμένου

Η αγάπη είναι «αυτοφυές φυτό», το οποίο φυτρώνει μόνο στις καρδιές των ανθρώπων.

Το άρωμά της ξεχειλίζει από την καρδιά και αρωματίζει όλον τον άνθρωπο.

Είναι τόσο έντονο το άρωμά της, που αρωματίζει ό,τι ακουμπά, ό,τι βλέπει, όπου περνά ο άνθρωπος.

Ένα μικρό «φυτό», η αγάπη, είναι τελικά τόσο μεγάλο, που αγκαλιάζει με το άρωμά του όλον τον κόσμο. Αυτό το άρωμα μυρίζει ουρανό, γιατί η αγάπη είναι ο Θεός, ο

Οποίος καταδέχεται να χωρέσει σε κάθε ανθρώπινη καρδιά, καθώς ανθίζει η αγάπη Του και ευωδιάζει την ζωή του ανθρώπου.

Το μόνο που χρειάζεται το «φυτό» της αγάπης είναι λίγη περιποίηση. Σκάλισμα και

καθάρισμα στο χώμα του, για να αναπνέει η ρίζα, συχνό πότισμα για να αναπτυχθεί.

Το σκάλισμα και το καθαρίσμα του χώματος είναι η εξομολόγηση, που καθαρίζει και αναζωογονεί την καρδιά. Το πότισμα είναι τα δάκρυα της μετανοίας, που τρέφουν την ρίζα της αγάπης.

Όσο μεγαλώνει η αγάπη και απλώνει τα κλαδιά της, ξεκουράζει και δροσίζει στην σκιά της τον άνθρωπο από τον καύσωνα της αμαρτίας, που τόσο τον ταλαιπωρεί και τον καίει. Το άρωμα της αγάπης διώχνει από την ζωή του ανθρώπου την δυσωδία της αμαρτίας, που τον έχει κατακλύσει, αφήνοντας την ουράνια ευωδία της αγάπης να τον μεταφέρει στον παράδεισο.

Αυτό το «φυτό», είναι η εντολή της αγάπης, που μας έδωσε ο Χριστός, «αγαπάτε αλλήλους», για να καλλιεργήσουμε στην καρδιά μας την αγάπη, ώστε να ζήσουμε από εδώ, στην γη, τον παράδεισο, μέσα από την επικοινωνία της αγάπης με τον πλησίον.